

CHIMUBA, ZAKURRA, ARZA ETA BEREN JABEA.

Erriz erri zutela
 diru asko biltzen,
 ziraren komeriyak
 egiten ibiltzen;
 eta etziralarik
 ala gaizki bizi,
 chimuba zan bein itzul
 egin naiyan asi;
 eta beroturikan
 berak lagun biyak,
 irurak korritzera
 joan ziran mendiyak.
 Nagusiya irtenik
 segika berari,
 urrutira atsegin
 zion chimubari,
 bañan non jirako zan,
 aldapadak beera,
 jechi ziran irurak
 erreka batera:
 au pasa nai zuten ta
 komeriyak ziran,
 zakurra ez bestiak
 izutzen baiziran.
 Chimubak, igaldori
 ona nola etzan,
 zion beldurrez dardar

zakurrari esan,
 pasa zezala ura
 bere bizkarrean,
 nagusiyak etzezan
 ill an legorrean;
 eta ala asirik
 pasatutzen biyak,
 ur ondolik otsegin
 zien arz aundiyak:
 —Zuek joan ta, bakarrik
 ¿zer egin biet nik?—
 zeñi chimu chatarrak
 eranzun zion: —ik.
 egin zak naidekana,
 or konkon, or konpon,
 igari ezpadakik
 ill arte or egon—
 eta jabeak an eiz
 emanik aieri,
 bere izenez deitu
 zion zakurrari:
 eta au aĩñ izanik
 leial ta umilla,
 beriala jira zan
 jabearen billa;
 bañan nola chimubak
 aruntz nai etzuben,

zakurrak ura galdu
 zezan egin zuben,
 bere buruba sartu
 murgillian urtan,
 eta nola chimuba
 etzeiken egon an,
 libraturik zakurra
 chimubaren gandik
 itota urak zuben
 au eraman andik.

.

Emen ikusten dira
 chimubaren lanak,
 zer bidetan paratu
 zituben lagunak;
 gaitzik nai ez dubenak
 beretzat ekarri,
 ez belarririk lagun
 gaiztoari jarri.

TRIKUBA ETA UR-ATEAK.

Trikuba zijoala
 aldaparan gora,
 amildurik, bueltaka
 joan zan erriora;
 eta ito ez ito
 zebillela urtan,
 fortunaz ur-ate bat
 gertaturik bertan,
 onek lagun egiñik
 alzuben guziya,
 triku on ari zion
 salbatu biziya.
 Geroz beste batean
 triku ura bera,
 jankai billa aldapan
 jachirikan beera,
 bazterka zan denboran
 iya ureratu,

zuben pisti chikien
 negar otsa aitu;
 eta arrimaturik
 ikustera zer zan,
 billatu zuben ate-
 kume pilla bertan,
 zeñen gaiñoak oso
 chikiyak baitziran,
 eta jaberik gabe
 arkitutzen ziran;
 ollo berak berotzen
 gañean egona,
 zan nonbait zerbait izuz
 andik itzul joana:
 eta oroimendurik
 ume aien amaz,
 ark urtan beragatik
 egin zuben lanaz,